

“मीठे बच्चे- सदा यसै नशामा रहने गर- हामी शिववंशी ब्रह्मा मुख वंशावली ब्राह्मण हौं, हाम्रो ईश्वरीय कुल सबैभन्दा उच्च छ।”

प्रश्न:- माथि घरमा जाने लिफ्ट कहिले मिल्छ? त्यस लिफ्टमा को बस्न सक्छ?

उत्तर:- अहिले संगमयुगमा नै घर जाने लिफ्ट मिल्छ। जबसम्म कोही बाबाको बन्दैन, ब्राह्मण बन्दैन तबसम्म लिफ्टमा बस्न सक्दैन। लिफ्टमा बस्नको लागि पवित्र बन, स्वदर्शन चक्र घुमाऊ- यिनै पखेटा हुन्। यिनै पखेटाहरूको आधारबाट घर जान सक्छौ।

गीत:- धीरज धर मनुआ...

ओम् शान्ति। मीठा-प्यारा संगमयुगी ब्राह्मण जसलाई स्वदर्शन चक्रधारी भनिन्छ, उनीहरू अहिले गुप्त भेषमा पढिरहेका छन्। तिमीलाई कसैले जान्न सक्दैन- यी संगमयुगी ब्रह्मा मुख वंशावली हुन्। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- हामी शिववंशी ब्रह्मा मुख वंशावली हौं। कुलको पनि नशा चढ्छ किनकि तिमीहरू नै ईश्वरीय कुलका हौ। ईश्वर नै बसेर तिमीलाई आफ्नो बनाउनु भएको छ, आफ्नो साथमा लैजानको लागि। बच्चाहरूले जान्दछन् भने बाबाले पनि जान्नुहुन्छ- आत्मा पतित बनेको छ। अब पावन बन्नु छ। अहिले बच्चाहरूलाई निश्चय भएको छ- हामी शिववंशी ब्रह्मा मुख वंशावली हौं। तिम्रो नाम पनि हो ब्रह्माकुमार-कुमारी। सारा दुनियाँ शिववंशी हुन्। ब्राह्मण कुलभूषण पनि बन्छन् तर जब पहिला शिव बाबालाई चिन्छन्। यतिबेला तिमी साकारमा बाबाको बनेका छौ। जब निराकारी दुनियाँमा हुन्छौ अनि सर्वोत्तम शिव वंशी हौ। तर जब बाबा साकारमा आउनुहुन्छ, तिमी ब्रह्मा मुख वंशावली बन्छौ। एक सेकेन्डमा बाबाले केबाट के बनाउनुहुन्छ। बाबा भन्यो, बच्चा बन्यो। जसरी आत्माले मुखबाट बोल्छ तर देखिँदैन। त्यसैगरी म पनि यतिबेला साकारमा आएको छु, बोलिरहेको छु। तिमीलाई जहिलेसम्म शरीर मिल्दैन, तबसम्म पार्ट कसरी खेल्न सक्छौ। तिमी त बाल, युवा अनि वृद्ध अवस्थामा आउँछौ। म यी अवस्थाहरूमा आउँदिनँ। त्यसैले त भनिन्छ मेरो जन्म दिव्य र अलौकिक छ। तिमी त गर्भमा प्रवेश गर्छौ। मैले स्वयं भन्छु- म ब्रह्मा तनमा, यिनको धेरै जन्मको अन्तको समय वानप्रस्थ अवस्थामा प्रवेश गर्छु र तिमीलाई बसेर पढाउँछु। तिमीलाई कुनै मनुष्यले पढाउँदैन किनकि कुनै पनि मनुष्यमा ज्ञान छैन। भन्छन्- पतित-पावन आउनु होस्, तर पतित-पावन को? कृष्ण त सत्ययुगका पहिलो राजकुमार हुन्। उनी पतित-पावन हुन सक्दैनन्। मनुष्य मर्दा भन्छन् राम-राम भन, जब कसैलाई फाँसीमा चढाउँछन्, पादरीहरूले पनि भन्छन्- परमपिता परमात्मालाई याद गर किनकि परमपिता परमात्मा नै सुखदाता हुनुहुन्छ। बाबाले नै सबै रहस्य आएर सम्झाउनुहुन्छ। अहिले संगमयुग हो, हाम्रो सुखको दिन आइरहेको छ। ८४ जन्म पूरा भयो। अहिले संगमको सुन्दर समय हो। यही एक युग हो माथि चढ्ने, मानौं माथि जाने लिफ्ट मिल्छ तर जबसम्म पवित्र बन्दैनन्, स्वदर्शन चक्रधारी बन्दैनन् तबसम्म लिफ्टमा बस्न सक्दैनन्। यतिबेला मानौं पखेटा मिलेको छ किनकि मायाले पखेटा काटिदिएको छ। जब बाबाको

बन्छन्, ब्राह्मण बन्छन् तब नै पखेटा मिल्छ। अहिले संगममा ब्राह्मण छौ फेरि देवता बन्छौ। तिमी अहिले संगमयुगी हौ र सत्ययुगी राजधानीमा जाने पुरुषार्थ गरिरहेका छौ। बाँकी सुखको दिन सबैको लागि आइरहेको छ। तिमीलाई धैर्य मिलिरहेको छ। दुनियाँ त घोर अन्धकारमा छन्।

तिमीलाई बाबा भन्नुहुन्छ— स्वदर्शन चक्रधारी ब्राह्मण कुलभूषण। यो कोही नयाँले सुने भने भन्छन्— यी कसरी स्वदर्शन चक्रधारी बन्न सक्छन्! स्वदर्शन चक्रधारी त विष्णु हुन्, कति फरक भयो। तिमी बुद्धिमा त सारा चक्र छ। यतिबेला तिमी हौ ईश्वरीय सन्तान फेरि बन्छौ दैवी सन्तान फेरि वैश्य, शूद्र सन्तान बन्छौ। यतिबेला सबैभन्दा उच्च कुल हो ईश्वरीय कुल। वास्तवमा महिमा सारा शिवको हो। फेरि शिव शक्तिहरूको फेरि देवताहरूको किनकि तिमीले यस समय सेवा गर्छौ। जसले सेवा गर्छ उसैलाई पद मिल्छ। तिमी हौ रूहानी समाजसेवी, जिस्मानी समाजसेवी त धेरै छन्। तिमीलाई अहिले रूहानी नशा छ— हामी अशरीरी आएका थियौं, आएर आफ्नो स्वराज्य लिएका थियौं। तिमीलाई अहिले बाबाद्वारा ज्ञान मिलेको छ। स्मृति आएको छ— यसलाई भनिन्छ स्मृतिर्लब्धा। अहिले बाबा नै आएर स्मृति दिलाउनुहुन्छ— तिमी नै देवता, क्षत्रिय बनेका हौ। अहिले ८४ जन्मपछि आएर मिलेका छौ। यो हो संगमयुगी कुम्भ मेला, आत्मा र परमात्माको। परमात्मा आएर पढाइरहनु भएको छ अर्थात् सर्व शास्त्रमयी शिरोमणी गीता ज्ञान दिइरहनु भएको छ। उनीहरूले गीतामा कृष्णको नाम राखिदिएका छन्। यदि कृष्ण भए त सबै उनीमाथि झुमिन्छन् किनकि उनमा धेरै आकर्षण छ। सत्ययुगको पहिलो राजकुमार हुन्। कृष्णको आत्माले अहिले सुनिरहेको छ र जति पनि कृष्णपुरीका आत्माहरू छन् उनीहरूले पनि सुनिरहेका छन्। अहिले तिमीलाई स्मृति आएको छ— हामी नै कृष्णपुरी अथवा लक्ष्मी-नारायणपुरीका हौं। बाबा ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ। बाबामा जुन ज्ञान छ, त्यो हामीलाई दिइरहनु भएको छ। कुनचाहिँ ज्ञान? परमात्मालाई बीजरूप भनिन्छ, त्यसैले सारा वृक्षको ज्ञान दिनुहुन्छ। ज्ञानसागर हुनुहुन्छ तब नै पतित-पावन हुनुहुन्छ। लेख्छौ भने बुझेर लेख। पहिला पतित-पावन भन्ने या ज्ञानसागर भन्ने? अवश्य ज्ञान छ तब नै पतितहरूलाई पावन बनाउनुहुन्छ। पहिला ज्ञानसागर फेरि पतित-पावन लेख्नु पर्छ। यो ज्ञानसागर बाबाले नै सुनाउनुहुन्छ, मनुष्यले ८४ जन्म कसरी लिन्छन्। एकलाई मात्रै कहाँ बताउनुहुन्छ र। यो राजयोगको पाठशाला हो। पाठशालामा त धेरै हुन्छन्। एकलाई नै कहाँ पढाउनुहुन्छ। हामीले भन्छौं बाबा हुनुहुन्छ, शिक्षक हुनुहुन्छ त्यसैले धेरैलाई पढाउनुहुन्छ। बेहदका बच्चाहरूलाई पढाउनुहुन्छ र वृद्धि हुँदै जान्छ। वृक्ष बिस्तारै-बिस्तारै बढ्छ। जब थोरै निकलन्छ, तब चराहरूले खाइदिन्छन्। तिमीले देखेछौ— यस वृक्षलाई मायाको तूफान यस्तो आउँछ, जसबाट राम्रा-राम्रा पनि छिन्न-भिन्न हुन्छन्। बाबा सुरुमा बच्चाहरूको यस्तो चलन देखेर भन्नुहुन्थ्यो— तिमी चलन यस्तो छ, जसकारण तिमी टिक्न सक्दैनौ। त्यसैले श्रीमतमा चल। उनीहरूले भन्थे— जस्तो सुकै भए पनि हामी भागदैनौं। फेरि पनि उनीहरू भागे। त्यसैले त गाइएको छ— आश्चर्यवत् सुनन्ती, कथन्ती, भागन्ती। तिमीले प्राक्टिकलमा देखिरहेका छौ। यस्तै हुँदै गइरहेको छ किनकि माया सामुन्ने खडा छ, मल्लयुद्ध हुन्छ। दुवै तर्फबाट पहलवान हुन्छन्। फेरि

कहिले कसको हार, कहिले कसको जित। तिम्पो अहिले माया सँग युद्ध छ। मायालाई जितेर तिमीले राजाई स्थापना गरिरहेका छौ।

बाबा भन्नुहुन्छ यो विनाशको निशानी हो- बम। शास्त्रहरूमा लेखिएको छ- पेटबाट मूसल निकालेर आफ्नो कुलको विनाश गरे। तिमीलाई थाहा छ- बाबा आउनु भएको छ पावन दुनियाँ बनाउन। पुरानो दुनियाँको विनाश अवश्य हुनुहुन्छ। नत्र हामीले राजाई कहाँ गर्ने! यस पढाइको प्रारब्ध हो भविष्य नयाँ दुनियाँको लागि। अरू जसले पनि पुरुषार्थ गर्छन्, त्यो यस दुनियाँको लागि हो। संन्यासीले जो पुरुषार्थ गर्छन् त्यो पनि यस दुनियाँको लागि हो। तिमीले भन्छौ- हामी यहाँ आएर राजाई गछौं। तर गुप्त रूप हुनाको कारणले घरी-घरी बच्चाहरूले भुल्छन्। नत्र ठूला व्यक्ति कहीं गए भने कति स्वागत गर्छन्। लण्डनबाट रानी आउँदा कति धुमधामले स्वागत गरे। तर बाबा कति ठूलो अधिकारी हुनुहुन्छ, तर बच्चाहरू बाहेक कसैले जान्दैनन्। हामीले शो पनि गर्न सक्दैनौं किनकि नयाँ कुरा हो। मनुष्य अलमलिन्छन्- यहाँ ब्रह्मा कहाँबाट आए? किनकि आजकल त टाइटल धेरैले राख्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ- अँधेरो नगरी हो... केही पनि जानेका छैनन्। मानौं यदि साधु-सन्त, गुरुहरूलाई थाहा भयो- बाबा आउनु भएको छ, जसलाई हामीले सर्वव्यापी भन्थ्यौं। उहाँले अहिले आएर मुक्ति-जीवन मुक्ति दिइरहनु भएको छ। यो बुझे भने आएर लिन थाल्छन्, यसरी खुट्टा समात्छन् जुन मलाई छुटाउन पनि गाह्रो पर्ला। यस्तो भए त सबैले भन्नेछन्- यिनीहरू सँग जादू छ। त्यसैले गुरुको टाउको दुखेको छ। तर अहिले नै यस्तो हुँदैन। यो अन्त्यमा हुन्छ। भनिन्छ नि- कन्याहरूले भीष्म पितामहलाई बाण मारे। यो पनि देखाउँछन्- बाण मार्नाले गंगा निकलिइन्। सिद्ध छ- पछाडिमा ज्ञान अमृत सबैलाई पिलाइन्छ। मनुष्यले त केही पनि जान्दैनन्। भनिदिन्छन् परमात्मा त सर्वव्यापी हुनुहुन्छ। बुद्धलाई पनि सर्वव्यापी भनिदिन्छन्। यसलाई भनिन्छ पत्थर बुद्धि। हामी पनि पहिला पत्थर बुद्धि थियौं। बाबा आएर सम्झाउनुहुन्छ- परमपिता परमात्मालाई कहिल्यै पनि साकारी वा आकारी भनिँदैन। उहाँ त निराकारी हुनुहुन्छ। उहाँलाई सुप्रीम सोल भनिन्छ। आधाकल्प तिमीले भक्ति गर्नुभयो। भनिन्छ नि- भक्ति गर्दा-गर्दा भगवान् मिल्नुहुन्छ, अवश्य हो- भक्ति गर्दा-गर्दा दुर्गतिलाई पाएका छन् फेरि बाबा आउनुहुन्छ सद्गति गर्न। भनिन्छ पनि- सर्वका सद्गति दाता। मनुष्यले कहाँ बुझेका छन् र- परमात्मा कहिले र कसरी कुन रूपमा आउनुभयो? भन्छन् द्वापरयुगमा कृष्ण रूपमा आउनुहुन्छ, यसलाई भनिन्छ घोर अन्धकार। भनिन्छ नि- कुम्भकर्णलाई निद्राबाट जगाए तर जागेनन्। बाबा अहिले आदेश दिनुहुन्छ- पवित्र बन र भगवान्बाट डाइरेक्ट गीता सुन। ७ दिन अलग्गै बसाऊ। दान दियो भने ग्रहण छुट्छ। अहिले सबैमा ५ विकारहरूको ग्रहण लागेको छ त्यसैले पतित बनेका छन्। रावण राज्य हो नि। बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! तिमी मेरो बन, दोस्रो न कोही। श्री-श्री १०८ को श्रीमतमा चलनाले तिमी १०८ विजयी मालाको दाना बन्छौ। म मालाको दाना बन्दिनँ। म त न्यारा हुँ, जसको निशानी फूल हो। युगल दाना ब्रह्मा सरस्वती बन्छन्। प्रवृत्ति मार्ग हो नि। निवृत्ति मार्गवाला मालाको दानामा आउन सक्दैनन्। पवित्रताको धारणा गर्छन् भने फेरि पनि राम्रा छन्।

तर ती गुरुले सद्गति दिन सक्दैनन्। सद्गति दाता एउटै सतगुरु हुनुहुन्छ। सतगुरु अकाल भन्छन्। सद्गुरु त एक परमात्मालाई भनिन्छ। साकार गुरुहरू अकालमूर्त कहाँ बन्न सक्छन् र। लौकिक पिता, शिक्षक, गुरुलाई त कालले खान्छ। मलाई त कालले खान सक्दैन। बाबाले कति राम्रा-राम्रा कुरा सम्झाउनुहुन्छ। जसले यति सहज कुरा बुझ्न सक्दैन, बाबा उनलाई भन्नुहुन्छ— ठीक छ बाबालाई याद गर। चक्रलाई पनि याद गर्नु पर्छ। बाबाको साथै वर्सालाई पनि याद गर्नु छ। बाबालाई याद गर्नु भन्ने विकर्म भस्म हुन्छ। बाबा त सम्मुख आउनु भएको छ। बाबालाई अशरीरी भनिन्छ। ब्रह्मा विष्णु शंकर सबैको आ-आफ्नो शरीर छ। मलाई त आफ्नो शरीर छैन। तिमी त मामा, काका सबै छन्। मेरो मामा, काका त कोही छैनन्। आउँछु तर तिमी कसरी आउँछौ, म कसरी आउँछु। बोलाउँछन् परमपिता परमात्मा भनेर। तर कहाँबाट आउँछु? परमधामबाट। जहाँबाट तिमी आउँछौ, जसलाई ब्रह्माण्ड भनिन्छ। यतिबेला तिमी ब्रह्मा मुख वंशावली रुद्र यज्ञका रक्षक हो। राजयोगको शिक्षा दिनेवाला, राजयोग सिकाउनेवाला तिमी शिक्षक भयौ नि। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकिलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) मालाको दाना बन्नको लागि यो धारणा पक्का गर्नु छ— मेरो त एक शिवबाबा, दोस्रो न कोही। स्मृतिर्लब्धा बन्नु छ।
- २) श्री श्री १०८ शिवबाबाको श्रीमत्तमा पूरा-पूरा चल्नु छ। मेरो-मेरो छोडेर ग्रहणबाट मुक्त हुनु छ।

वरदानः— सर्वशक्ति रूपी जन्म-सिद्ध अधिकारलाई हर समय कार्यमा लगाउने मास्टर सर्वशक्तिमान् भव सर्व शक्तिहरू बाबाका खजाना हुन् र त्यस खजानामा बच्चाहरूको अधिकार छ। अधिकारले उनलाई जसरी पनि चलाऊ उनीहरू चल्छन्। त्यसैगरी सर्व शक्तिहरू जब अधिकारमा हुन्छन् अनि नम्बरवन विजयी बन्न सक्छौ। चेक गर— हर शक्ति समयमा काममा आउँछन्! हर परिस्थितिमा अधिकारले शक्तिलाई प्रयोग गर। धेरै समय देखि शक्ति रूपी रचनालाई कार्यमा लगाउने अभ्यास होस् तब भनिन्छ मास्टर सर्वशक्तिमान्।

स्लोगनः— उमंग र उत्साह विना कुनै पनि महान् कार्य हुन सक्दैन।